

నీటి బుడగలు

శ్రీ నాయుడు వెంకట సీతారామమూర్తి

“అబ్బా! ఉండండి? శువ్వులు నలిగిపోతున్నాయి!”

“నలిగిపోతే మళ్ళీ కొని తెస్తానుగా!”

“తేవడానికి మీరు శేఫు ఉండరుగా!”

“ఉండక ఎక్కడికి పోతానేమిటి?”

“మీ ఊరు”

“నేను వెళ్ళను

“వెళ్ళకపోతే కాళ్ళూ చేతులూ కట్టేసి మరీ పంపిస్తారు”

“ఎందుకని?”

“వెళ్ళి తీరవలసిందే!”

“అదే ఎందుకని?”

“ఎల్లుండి ఆసాధం ప్రవేశం”

“అయితే!”

“వ్రోలి సంవత్సరం కొత్తల్లుడు ఆసాధమాసంలా అత్తవారింటివద్ద ఉండకూడదు”

“ఎందుచేత ఉండకూడదు?”

“మీకు ఏమీ తెలీదు. ఆ నెలలా అల్లుడు దాటిన గడప అత్తగారు దాటకూడదు”

“దాటితే?”

“కీడు”

“ఎవరికి?”

“అత్తగారికి, మామగారికి”

“పోనీలే, మనకు కాదుగదా?”

“చాలాండి ఎవ్వరైనా వింటే నవ్విపోతారు”

“ఇంతకూ ఈ నెల్లాళ్ళూ మనకు ఎడబాటు తప్పదంటావ్? పోనీ ఒక చిన్న ఉపాయం పన్నితే?”

“ఏమిటో చెప్పండి”

“నేను మీ యింట్లో ఉండకూడదు, నువ్వు మీ యింట్లో ఉండకూడదు. అందుకని యిద్దరం కలిసి

మీ అక్కగారింటికి పోయి అక్కడే యీ నెల్లాళ్ళూ గడిపితే?”

“చాలాండి. నలుగురూ వింటే నవ్విపోతారు”

“ఎందుకని?”

“నా మాట విందురూ? ఈ నెలకోజూలూ మీరు ఒంటరిగా ఉండవలసిందే”

“తప్పదంటావా!”

“తప్పదు మరి”

“ఏం చేస్తాం! సరేకానీ మాట గూట్లో గుసగుసలు ఏలా ఉన్నాయి”

“ఏమిటో సరిగా చెబుదురూ?”

“కొత్తల్లుడికి ఏమివ్వడానికి నిశ్చయించారో?”

“నిర్ణయానికేముంది. ఏవో రెండు జతలు బట్టలు పెడతారు”

“అంతేనంటావా?”

“అంతే”

“మరి డబ్బువిషయం ఏమీ అనుకోవడంలేదేమిటి?”

“అబ్బే! నాకేం తెలీదండీ!”

“మీ యింట్లో విషయాలు నీకు తెలియక పోవడం ఏమిటి! చెప్ప మరి”

“ఓవంద రూపాయలు యిద్దామనుకుంటున్నారో”

“ఒక్కవందే”

“వెళ్ళికిచ్చేరుగా ముప్పైవందలు”

“అవి వెళ్ళికిచ్చినది యిప్పుడిచ్చేవి మనుగుడువుకి”

“యిప్పుడైనా సందే యిద్దామనుకుంటున్నారు”

“నువ్వు కాస్తరిక మెండ్ చేద్దా? వందరూపాయలు చాలవని”

“నాకేం తెలీదు. నేను చెప్తే నా మీద కేక రెయ్యరూ?”

“ఏడికినట్టేకంది నీ తెలివితెలుపులుంటి సమయాల్లోనే నీ తెలివితేటలు మాపించాలి మరి”

“నాకేం! చెప్పి మాస్తాను రెండి”

“చెప్పి ఒప్పించాలి”

2

“యిదిగో నాయనా! ప్రస్తుతానికి ఈ రెండు వందలూ దగ్గర ఉంచుకో. యిప్పుడు చేతిలో లెక్క లేదు. మళ్ళీ వచ్చితర్వాత యిస్తాను”

“సరే అత్తయ్యా! నే వెళ్ళిస్తాను?”

“మంచిది నాయనా. అందర్నీ అడిగేనని చెప్పి. మా పేరిట ఉత్తరం వ్రాయకపోయినా మీ ఆవిడ పేరనేనా ఉత్తరాలు వ్రాస్తూ ఉంటుంది. లేకపోతే బెంగ పెట్టుకుంటుంది”

“అలాగేనండి”

3

ప్రియమైన నుకీలకు,

రాజమండ్రి
29-6-57

యిక్కడ అంతా షేమం. అత్తగారిని మామ గారిని అడిగేనని చెప్పి. ఏదో ఊసుపోదానికి ఉత్తరం వ్రాయడం తప్ప, వ్రాయడానికి విశేషాలు ఏమున్నాయి? తిరుగుటపాలో నే ఉత్తరం వ్రాస్తావు కదూ!

ఇట్లు
సర్వేశ్వరరావు

ప్రియమైన.....వారికి

కాకినాడ
2-7-57

ఉత్తరం అందింది. వెళ్ళినవెంటనే ఉత్తరం వ్రాస్తానో లేదో అనుకున్నాను. నేను మాత్రం ఉత్తరంలా వ్రాయడానికి ఏమున్నాయి గనుక? అంతా షేమం. అత్తమామలకు నమస్కారములు.

యిట్లు “మీ”
నుకీల

రాజమండ్రి
6-7-57

నుకీ,
నాకు యిక్కడ ఏమీ తోచడంలేదు. ఒక్కొక్క నిమమం ఒక్కొక్క యుగంలా గడపవలసివస్తున్నది

రాత్రిళ్ళు సరిగా నిద్రపట్టడంలేదు. నిద్రపోదామంటే నీ జడలోని గులాబీ పూవులే జ్ఞాపనికి వస్తున్నాయి. షికారుకి వెళ్ళామంటే నీ చేతి గాజుల గలగల ధ్వనులు నా హృదయాన్ని కిలకిలా నవ్విస్తున్నాయి. పోనీ ఏమీ తోచక ఏ పుస్తకమైనా చదువుకుందామంటే నీ చిరునవ్వులే స్ఫుహకువస్తున్నాయి. ఏమి చేయనో చెప్పకలలో కూడా నీ రూపమే.

ఇట్లు
సర్వేశ్వరరావు

శ్రీవారికి నమస్కారములు.

కాకినాడ
10-7-57

మీరు వ్రాసిన ఉత్తరం అందింది. అబ్బా! ఎంత కవిత్వం వెళ్ళిపోతాయో! ఎంత చక్కగా వర్ణించేరు నన్ను! యింటిదగ్గర ఉన్నప్పుడు ఒక్కసారి నన్నలా వర్ణించలేదే? వెళ్ళి రెండువారాలు కాలేదు కదా! అప్పడే యీలా గాభరాపడితే యింకా పక్షుంకోజాలు ఏలా గడుపుతారండీ! ఒక వేళ ముందు ముందు నాలు గైదు నెలలు ఏకాంతంగా ఉండవలసివస్తే అప్పుడు మరెంతగా చిందులు త్రొక్కుతారో! ఏమీ తోచక పోతే యింటిపనులు చూసుకోండి. రాత్రిళ్ళు అంతగా నిద్రపట్టకపోతే నిద్రపట్టే మాత్రం వేనుకుని చూయిగా నిద్రపట్టించుకోండి.

మీ,
నుకీల

నుకీ,

రాజమండ్రి
14-7-57

అమూల్యమైన నీ ఉత్తరం అందింది. ఉత్తరంలో నీవిచ్చిన సలహాకు సంతోషం. కానీ నాటిని అల వాటు చేసుకునే అవసరం ప్రస్తుతానికి నాకు కలగ నందుకు చాలా విచారిస్తున్నాను. నాకు ప్రస్తుతం బాగానే ఊసుపోతోంది. అదృష్టవశాత్తూ నా క్లాసుమేట్ మిస్ సీత నన్ను కలుసుకుంది. మేమిద్దరం కలిసి స్టినీనిమాలకూ, నాటకాలకూ పోతున్నాం. యిరవై నాలుగు గంటలూ మేమిద్దరం ఆటపాటలతో

కాలక్షేపం చేస్తున్నాం. అందుచేత ప్రస్తుతం నాకు ఏమీ లోచకపోవడం అంటూలేదు. చూత్రలు వేసుకుని నిద్రపట్టించుకునే అవసరంకూడాలేదు. మైగాడ్! అప్పుడే టైము ఆరయిందే! వస్తాను. సీతలో కలసి సినిమాకు వెళ్ళాలి—

నమ్మకపోతే వచ్చింతర్వాత నా హృదయాన్నే అడిగి తెలుసుకుందువుగాని— వస్తాను.

ఇట్లు
సర్వేశ్వర రావు

సర్వేశ్వర రావు

ప్రియమైనవారికి,

దీనురాలు వ్రాయునది.

17-7-57

కాకినాడ

ఇంతలోనే మీరలా మారిపోతారని కలలోకూడా అనుకోలేదు. అనాటి రాత్రి జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి! నీవే నా ప్రాణం, నీవే నా సర్వస్వం అన్నారు. అమాంతుక రాల్సి నిజమేనని నమ్మేను. కానీ ఈనాటికి మీ మోసం, దగా ఆరమైంది. కోన్నిరోజుల ఎడబాటువల్ల మీ మనస్సు మారిపోయింది. మీరు పరశ్రీ వ్యామోహంలో పడ్డారు. కనీసం నేను ఎంత బాధ పడతానో అని ఆలోచించకుండా ఈ సంగతి ఉత్తరంలో వ్రాశారు. ప్రీయు రాలిలో సినిమాకు వెళ్ళే మాదావిడిలో సరిగ్గా ఉత్తరం వ్రాయడానికి కూడా తీరిక లేకపోయింది కాబోలు! ఇదంతా నాదురదృష్టం. మీ విలాసాలకు నే నెన్నకూ అడ్డురాను. సాధ్యమైనంతవరకూ ఈ అలవాట్లను మానడానికి ప్రయత్నించండి—కలవు.

అభాగ్యవతి

సుశీల

రాజమండ్రి

20-7-57

ప్రియమైన సుశీలకు,

ఉత్తరం చూసి నీవు నిజంగానే లోకరాతిన్నావు. నామీద వేళాకోళంగా ఉత్తరం వ్రాశావని సరదాగా నిన్ను ఏడిపిద్దామని యీ ఉత్తరం వ్రాశాను. నిజంగానే నమ్మేకావచ్చుమాట. నాకిక్కడ స్నేహితురాలు ఎవ్వరూలేదు. సినిమాలు, షికార్లు అంతా ఉట్టివి. అంతా కలవన-యిప్పుడే నా నమ్ముతావా?

శ్రీవారికి

కాకినాడ

24-7-57

అమ్మయ్య! ఏమిటో అని నిజంగానే హాడిలి పోయాను. మొన్నటి ఉత్తరం చూసినప్పటినుంచీ నాకు సరిగ్గా నిద్రాహారాలు లేవంటే నమ్మండి. యిప్పుటికి నా మనస్సు కుదుటబడింది. ముఖ్యంగా మీకోవిషయం చెప్పాలి. ఊహా! యిప్పుడు చెప్పను. వచ్చినతర్వాత చెప్పాను. వచ్చేటప్పుడు సులాబీ పూవులు తేవడం మరచిపోకండి.

మీ 'సుశీల'

కే స రి గా రి

శ్రీ ఫ లా ది పా న కం

గర్భమునందు, నోటియందు
మేహజబ్బులవల్ల, యితర కారణ
ములవల్ల వుండగుట, చీము
నెత్తురుతో మలము వెలువడుట,
నీళ్ల విరేచనములను నివారించును.
గ్రహిణిజబ్బులు, అతిసారము,
కడుపునొప్పితోకూడిన జిగుట విరే
చనములను నమ్మకముగా కుదు
ర్చును.

వెల రు. 1.60

కేసరి కుటీరం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

చుర్రాను - 14.